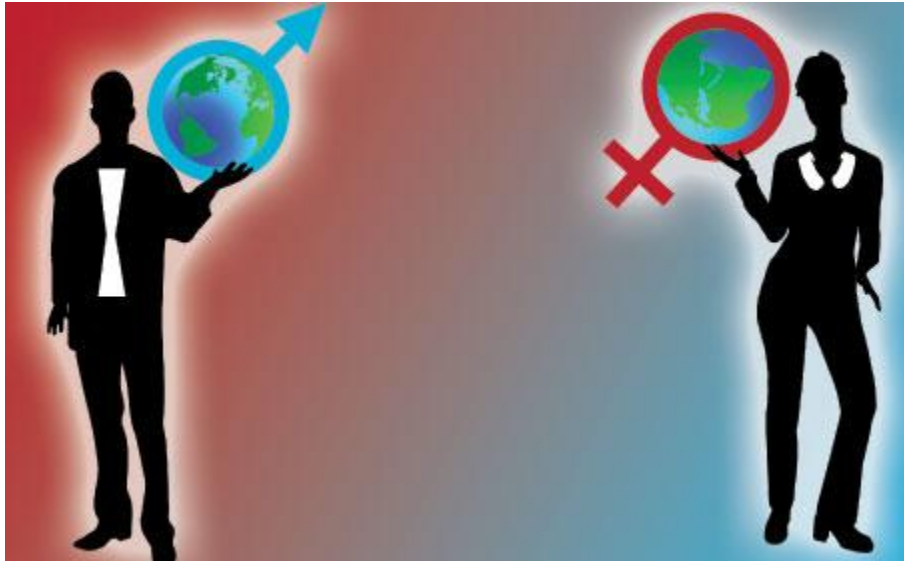

Femeile-s cicălitoare, iar bărbații, egoiști

- Ana Jităriță
- Joi 9 dec 2010

Ei vin de pe Marte, ele au apărut pe Venus

Bărbații și femeile își găsesc diferit liniștea: ei se retrag „în peșteră“, ele vorbesc, vorbesc și iar vorbesc. Așa ajunge el să pară preocupat doar de sine, în timp ce ea devine o imagine a reproșului. Ei sunt motivați de succes. Pentru ele relațiile sunt de bază. Ele folosesc 6.000 de cuvinte pe zi, ei doar 2.500. E clar că sunt diferiți: în timp ce ei vin de pe Marte, ele au apărut pe Venus.

„Unul dintre lucrurile care mă intrigau la Lavinia erau fluctuațiile ei de dispoziție. Spre deosebire de femei, și noi, bărbații, putem trece prin așa ceva, dar numai motivat de ceva foarte concret, cum ar fi o supărare la job, în viața personală”, povestește Radu Zernoveanu, specialist în relații de cuplu. „Ei bine, nu puteam să înțeleg de ce ea era supărată, tristă, de vreme ce noi, ca familie, aveam tot ce ne trebuia, material și spiritual. Fără niciun motiv, în viziunea mea. Și aveam o reacție tipic masculină: «De ce ești supărată? Avem de toate»”, adaugă acesta.

„Într-un moment ca ăsta, cel mai tare mă enerva că Radu îmi spunea că nu trebuie să mă simt așa, că ar trebui să fiu fericită! Iar eu mă simțeam pur și simplu mizerabil”, își amintește soția și partenera lui de coaching, Lavinia. Radu știe acum când Lavinia „cade în puț” - cum spune doctorul american John Gray, autor al bestsellerului „Bărbații sunt de pe Marte, femeile sunt de pe Venus” („Men Are from Mars, Women Are from Venus”, în original). Radu cunoaște teoria lui John, o predă, îi învață pe alții cum să facă față situației, dar asta nu-l împiedică să-i spună adesea Laviniei: „Bine că ți-ai găsit tocmai acum să cazi în puț”.

Suntem alcătuiți diferit

„Când femeia e supărată, bărbatul are tendința de a lua totul asupra lui: «Am făcut eu ceva de e atât de nefericită!» Și atunci încearcă să afle motivul. De multe ori și el e de vină. Ei, interesant e că poate fi de vină pentru ceva ce a făcut acum trei ani, dar asta e o altă poveste", explică zâmbind Radu. El este alături de soția lui de peste 22 de ani, dar a învățat să o accepte așa cum e cu adevărat - adică femeie - abia în urmă cu trei-patru ani, când a citit pentru prima dată cartea lui John Gray. „Ne-am înțeles întotdeauna foarte bine, dar, la un moment dat, s-a întâmplat să descoperim cartea lui John. Mai mult: s-a întâmplat să o cumpere ea și să o citesc eu primul - ceea ce e oarecum neobișnuit."

Pe Radu cartea l-a lămurit că fluctuațiile de dispoziție sunt normale pentru toate femeile și că nu e neapărat nevoie ca bărbații de lângă ele să fie de vină. „Face parte din felul în care femeile sunt alcătuite emoțional și din amprenta lor hormonală", explică și Lavinia. „Dintr-o dată am înțeles că în acele momente empatia mea era de ajuns. Apoi, am realizat că uneori sprijinul meu necondiționat, faptul că-mi pasă și că eram alături de ea accentuau profunzimea căderii. Asta mă irita din nou, pentru că logica noastră, a bărbaților, este «te-am ascultat, te-am încurajat - ar trebui să te simți mai bine, nu?» Atunci am mai învățat că, în cazul femeilor, lucrurile nu funcționează ca la bărbați, pe relația cauză-efect", arată Zernoveanu.

O particularitate a bărbaților este modalitatea lor de a se liniști: intrarea în așa-zisa „peșteră" - o stare în care doresc să fie singuri. Vor să stea la calculator, să citească un ziar, să plece la o bere cu băieții. Momente în care, în general, vor să fie lăsați în pace. Tocmai atunci ele se găsesc să-i sune și să-i întrebe: „Ce faci? Ești bine? Dar de ce nu m-ai sunat? De ce nu vorbești cu mine, ești supărat pe mine?"

De ce nu mă sună?

„Dacă bărbații ar înțelege nevoia femeii de a primi asigurări în legătură cu sentimentele lor, ar suna. Dar din cauză că nu înțeleg, nu o fac. «Știe unde sunt, sunt cuminte, nu văd de ce să o sun»", spune Radu. Când se retrag cu ei înșiși, bărbații încearcă să-și rezolve problemele sau să le uite, orientându-și atenția spre ceva anume. „Ei bine, în ochii femeilor asta e o dovadă de egoism. De ce gândesc așa? Pentru că, la rândul lor, ele nu mai vorbesc cu cineva decât atunci când sunt supărate pe acea persoană", mai explică Radu.

Marțieni și venusiene

După Radu, și Lavinia a citit cartea lui Gray. Apoi au dezbătut-o aprins, cu exemple din viața lor, o vacanță întreagă la mare. Abia după aceea s-au apucat să învețe cum îi pot educa și pe alții, bărbați și femei, să se accepte. „Școala durează și acum. A început cu discuții la telefon și pe Skype. Apoi au urmat două săptămâni de training intensiv în America, câte 16 ore pe zi. Eram vreo 12 aspiranți din toată lumea, cu care lucrau John și oamenii lui. De atunci avem coach-ul nostru personal, avem și întâlniri lunare cu trainerii din toată lumea, într-un sistem de teleconferință. Vorbim pe anumite teme, avem și forumuri de discuții", spune Radu.

Filosofii diferite

Pentru Radu și Lavinia lucrurile sunt cât se poate de clare: el e marțian, ea venusiană, așa că e normal să se conducă în viață după filosofii diferite. Și cantitățile de cuvinte pe care le

folosesc sunt diferite. „Bărbații utilizează, în medie, 2.500 de cuvinte zilnic, iar femeile cam 6.000. E clar că în această situație bărbații consideră că ele vorbesc prea mult. Ei vin acasă, după ce și-au «vorbit» mai bine de 2.000 de cuvinte, la niște femei care nu au epuizat nici măcar jumătate din numărul de cuvinte al zilei. De aici rezultă că bărbații sunt muți și insensibili", explică Lavinia.

„În momentul în care ea întreabă ce am făcut la serviciu, mi-e imposibil să cred că vrea doar să facem conversație. Primul lucru ce-mi vine în minte este «de ce mă întreabă?», vrea să afle ea ceva! Mai ales dacă am vreun motiv să mă tem de unele întrebări", adaugă Radu.

„De multe ori, ea întreabă doar pentru a avea un pretext să spună «Știi, eu am avut o zi oribilă». Ea are nevoie să-i împărtășească toate necazurile pentru sănătatea ei mintală, pentru destresare, pentru scăderea nivelului de cortizol din organism", conchide Lavinia.

"Nu spun toți bărbații: «Femeile sunt schimbătoare, sunt nemulțumite, cine oare poate să le mulțumească»?"

Radu Zernoveanu coach

Bărbații vor rezultate, femeile, trăiri

Bărbații sunt foarte mândri de ei în momentul în care reușesc să obțină rezultatele pe care le vizează. Pentru ei, succesul este egal cu acțiunea și, implicit, cu rezultatele. Așa că sunt nemulțumiți când acțiunile nu au finalitatea scontată, indiferent de domeniu. De exemplu, în viața sexuală, succesul lui se „măsoară” prin orgasmul ei. Pe de altă parte, femeile contabilizează succesul prin trăiri. Sentimentele și relațiile le bucură. O femeie este fericită când este considerată o persoană bună, un om de încredere, când are prieteni și când este prețuită.

Ele adoră să vorbească, ei, să tacă

Bărbații folosesc limbajul ca pe un instrument prin care își ating scopurile - motiv pentru care utilizează aproximativ 2.500 de cuvinte pe zi, în timp ce femeile îl folosesc ca pe un instrument de relaționare. De aceea, ele folosesc zilnic în jur de 6.000 de cuvinte. De unde concluzii precum „femeile vorbesc prea mult” sau „bărbații sunt muți” atunci când „nu vorbesc ca o femeie”.

Au scopuri diferite

Bărbații se conduc după următorul motto: „Dacă ceva merge, nu-l repara”. Spre deosebire de acest model de gândire, femeile cred că, dacă ceva funcționează, întotdeauna se poate găsi o cale să meargă mai bine. Așa că, de obicei, după ce cuplul devine stabil, el se plânge că ea vrea să-l schimbe și e nedumerit: „Eram bun când m-a luat, acum nu mai sunt bun?”

Cursuri de inteligența comunicării cu sexul opus

Lavinia și Radu Zernoveanu formează un cuplu de peste 22 de ani

Statistic vorbind, peste 90% din literatura de autodezvoltare este cumpărată de femei, iar teoria lui John Gray chiar asta explică: de ce femeile sunt mai deschise dezvoltării și de ce bărbații se opun din răspuțeri. „E o chestiune de imagine”, spun la unison soții Zernoveanu. Cu asta se confruntă mereu la consilierea de cuplu. Și la cursurile lor bărbații vin mai mult „târâți” de partenerere.

Imaginea tradițională a bărbatului

Lavinia Zernoveanu (45 de ani) este medic specializat în planificare familială, consiliere de cuplu și contracepție, iar soțul ei, Radu Zernoveanu (46 de ani), medic de medicină generală. Cei doi dețin master franciza Mars Venus Coaching pe România și spun că „românii nu sunt atât de deschiși pe cât ne-am imagina”. În plus, psihoterapia, foarte populară în Statele Unite, e puțin utilizată în Europa.

„Bărbații europeni și mai ales cei latini sunt mult mai macho decât cei americani. Mai mult, bărbatul român, chiar și cel din noua generație, pare să nu fi trecut prin recenta revoluție culturală, de vreme ce vrea ca nevasta să-l aștepte în prag cu mâncarea făcută, cu casa curățată, cu copiii liniștiți, în timp ce el vine cu căprioara vânată pe umăr”, crede Radu Zernoveanu. Cei doi spun că seminarii ca ale lor ar trebui să se numească de fapt „cursuri de inteligența comunicării cu sexul opus”, un soi de „gender intelligence”, și să se predea în școală, în ultimele clase de liceu, atunci când se formează conștiința celuilalt sex. Asta pentru că bărbații sunt de pe Marte și femeile de pe Venus nu doar în cuplu, ci și în afaceri sau la serviciu.